I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 7ης Ιουνίου 1989

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

Έχοντας υπόψη:

το άρθρο 55 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα,

το άρθρο 188 τρίτο εδάφιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

το άρθρο 160 τρίτο εδάφιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η ίδρυση Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την απόφαση 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου καθιστά αναγκαία την τροποποίηση του κανονισμού διαδικασίας,

Με την ομόφωνη συναίνεση του Συμβουλίου, που δόθηκε στις 29 Μαΐου 1989,

ΘΕΣΠΙΖΕΙ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ:

Άρθρο 1

Στον κανονισμό διαδικασίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που θεσπίστηκε στις 4 Δεκεμβρίου 1974 (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. L 350 της 28. 12. 1974, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1979 (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. L 238 της 21. 9. 1979, σ. 1), στις 27 Μαΐου 1981 (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. L 199 της 20. 7. 1981, σ. 1) και στις 8 Μαΐου 1987 (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. L 165 της 24. 6. 1987, σ. 1), μετά το άρθρο 109 και πριν από τις «Τελικές διατάξεις», προστίθενται οι ακόλουθες διατάξεις:

«ΤΙΤΛΟΣ 4

ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 110

Σε περίπτωση ασκήσεως αναιρέσεως κατά των αποφάσεων του Πρωτοδικείου που προβλέπεται στα άρθρα 49 και 50 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΚΑΧ, στα άρθρα 49 και 50 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ και στα άρθρα 50 και 51 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΚΑΕ, γλώσσα της διαδικασίας είναι η γλώσσα της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης του Πρωτοδικείου, με την επιφύλαξη του άρθρου 29 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) και παράγραφος 3 τέταρτο εδάφιο που παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 111

1. Η αναίρεση ασκείται με την κατάθεση δικογράφου στη Γραμματεία του Δικαστηρίου ή του Πρωτοδικείου.

2. Ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου διαβιβάζει αμέσως τη δικογραφία της πρωτοβάθμιας δίκης και, κατά περίπτωση, την αναίρεση στον Γραμματέα του Δικαστηρίου.

Άρθρο 112

1. Το δικόγραφο της αναιρέσεως περιέχει:

α) το ονοματεπώνυμο και την κατοικία του διαδίκου που ασκεί την αναίρεση, ο οποίος καλείται "αναιρεσείων"·

β) τον προσδιορισμό των λοιπών διαδίκων στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία·

γ) τους προβαλλόμενους νομικούς λόγους και επιχειρήματα·

δ) τα αιτήματα του αναιρεσείοντος.

Τα άρθρα 37 και 38 παράγραφοι 2 και 3 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται και επί αναιρέσεων.

2. Στο δικόγραφο της αναιρέσεως επισυνάπτεται η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση του Πρωτοδικείου. Πρέπει να γίνεται μνεία της ημερομηνίας κατά την οποία η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στον αναιρεσείοντα.

3. Αν το δικόγραφο της αναιρέσεως δεν είναι σύμφωνο με το άρθρο 38 παράγραφοι 2 και 3 ή με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, έχει εφαρμογή το άρθρο 38 παράγραφος 7 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 113

1. Τα αιτήματα της αναιρέσεως έχουν ως αντικείμενο:

— την ολική ή μερική αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου,

— την ολική ή μερική αποδοχή των αιτημάτων που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως, αποκλειομένης της υποβολής κάθε νέου αιτήματος.

2. Η αναίρεση δεν μπορεί να μεταβάλει το αντικείμενο της ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκης.

Άρθρο 114

Το δικόγραφο της αναιρέσεως επιδίδεται σ' όλους τους διαδίκους της ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκης. Το άρθρο 39 του παρόντος κανονισμού έχει εφαρμογή.

Άρθρο 115

1. Κάθε διάδικος στην ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκη μπορεί να υποβάλει υπόμνημα αντικρούσεως μέσα σε δύο μήνες από την επίδοση της αναίρεσης. Η προθεσμία αυτή δεν παρατείνεται.

2. Το υπόμνημα αντικρούσεως περιέχει:

α) το ονοματεπώνυμο και την κατοικία του διαδίκου που το υποβάλλει·

β) την ημερομηνία κατά την οποία του επιδόθηκε η αναίρεση·

γ) τους προβαλλόμενους νομικούς λόγους και επιχειρήματα·

δ) τα αιτήματα.

Το άρθρο 38 παράγραφοι 2 και 3 του παρόντος κανονισμού έχει εφαρμογή.

Άρθρο 116

1. Τα αιτήματα του υπομνήματος αντικρούσεως έχουν ως αντικείμενο:

— την ολική ή μερική απόρριψη της αναιρέσεως ή την ολική ή μερική αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου,

— την ολική ή μερική αποδοχή των αιτημάτων που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως, αποκλειομένου κάθε νέου αιτήματος.

2. Το υπόμνημα αντικρούσεως δεν μπορεί να μεταβάλει το αντικείμενο της ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκης.

Άρθρο 117

1. Το δικόγραφο της αναιρέσεως και το υπόμνημα αντικρούσεως μπορούν να συμπληρωθούν με υπόμνημα απαντήσεως, ανταπαντήσεως ή με κάθε άλλο υπόμνημα, αν ο Πρόεδρος, κατόπιν σχετικής αιτήσεως που υποβάλλεται μέσα σε επτά ημέρες από την επίδοση του υπομνήματος αντικρούσεως ή απαντήσεως, το κρίνει αναγκαίο και το επιτρέψει ρητώς, είτε για να υποστηρίξει ο ενδιαφερόμενος διάδικος την άποψή του είτε για να παρασχεθούν στοιχεία χρήσιμα για την απόφαση επί της αναιρέσεως.

2. Όταν το αίτημα του υπομνήματος αντικρούσεως είναι η ολική ή μερική αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου στηριζόμενη σε λόγο που δεν υποβλήθηκε με το δικόγραφο της αναιρέσεως, ο αναιρεσείων ή οποιοσδήποτε άλλος διάδικος μπορεί να υποβάλει υπόμνημα απαντήσεως αποκλειστικά επί του λόγου αυτού, μέσα σε δύο μήνες από την επίδοση του σχετικού υπομνήματος αντικρούσεως. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται και προκειμένου για κάθε άλλο συμπληρωματικό υπόμνημα μετά την υποβολή τέτοιου υπομνήματος απαντήσεως.

3. Αν ο Πρόεδρος επιτρέψει την κατάθεση απαντήσεως, ανταπαντήσεως ή κάθε άλλου υπομνήματος, καθορίζει και τις προθεσμίες μέσα στις οποίες προσκομίζονται τα δικόγραφα αυτά.

Άρθρο 118

Με την επιφύλαξη των διατάξεων που ακολουθούν, το άρθρο 42 παράγραφος 2, τα άρθρα 43, 44, 55 μέχρι 90, 93, 95 μέχρι 100 και 102 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία που έχει ως αντικείμενο αναίρεση κατ' αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

Άρθρο 119

Όταν η αναίρεση είναι, εν όλω ή εν μέρει, προφανώς απαράδεκτη ή προφανώς αβάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί, κατά πάσα στάση της δίκης, κατόπιν εκθέσεως του Εισηγητή Δικαστή και αφού ακούσει το Γενικό Εισαγγελέα, να απορρίψει την αναίρεση, εν όλω ή εν μέρει, με αιτιολογημένη διάταξη.

Άρθρο 120

1. Μετά την υποβολή των υπομνημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 115 παράγραφος 1 και, αν συντρέχει περίπτωση, στο άρθρο 117 παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος κανονισμού, το Δικαστήριο, κατόπιν εκθέσεως του Εισηγητή Δικαστή και αφού ακούσει το Γενικό Εισαγγελέα και τους διαδίκους, μπορεί να αποφανθεί επί της αναιρέσεως χωρίς προφορική διαδικασία, εκτός αν ένας από τους διαδίκους αντιτίθεται με την αιτιολογία ότι κατά την έγγραφη διαδικασία δεν του δόθηκε η ευκαιρία να υποστηρίξει πλήρως τις απόψεις του.

2. Όταν η αναίρεση εκδικάζεται χωρίς προφορική διαδικασία, ο Γενικός Εισαγγελέας αναπτύσσει, πάντως, προφορικά τις προτάσεις του σε δημόσια συνεδρίαση την ημερομηνία της οποίας καθορίζει ο Πρόεδρος.

Άρθρο 121

Η έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 44 παράγραφος 1 υποβάλλεται στο Δικαστήριο μετά την υποβολή των υπομνημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 115 παράγραφος 1 και, αν συντρέχει περίπτωση, στο άρθρο 117 παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή, εκτός από τις προτάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 44 παράγραφος 1, περιλαμβάνει και πρόταση για ενδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 120 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού. Αν δεν υποβληθούν υπομνήματα, εφαρμόζεται η ίδια διαδικασία μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής τους.

Άρθρο 122

Όταν η αναίρεση απορρίπεται ως αβάσιμη ή όταν γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαίνεται και επί των εξόδων.

Στις προσφυγές που αφορά το άρθρο 95 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού:

— το άρθρο 70 έχει εφαρμογή μόνον επί των αναιρέσεων που ασκούν τα όργανα της Κοινότητας,

— κατά παρέκκλιση από το άρθρο 69 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, το Δικαστήριο, προκειμένου περί αναιρέσεων που ασκούνται από μονίμους ή μη μονίμους υπαλλήλους οργάνου, μπορεί να συμψηφίσει ολικώς ή μερικώς τη δικαστική δαπάνη, εφόσον αυτό υπαγορεύει η επιείκεια.

Σε περίπτωση παραίτησης από την αναίρεση, έχει εφαρμογή το άρθρο 69 παράγραφος 4.

Αν η αναίρεση που άσκησε κράτος μέλος ή όργανο της Κοινότητας που δεν παρενέβη στην ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκη είναι βάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει τα έξοδα ή να καταδικάσει τον νικήσαντα αναιρεσείοντα στην καταβολή προς τον ηττηθέντα αντίδικο των εξόδων στα οποία αναγκάστηκε να υποβληθεί εξαιτίας της αναιρέσεως.

Άρθρο 123

Το δικόγραφο της παρεμβάσεως που υποβάλλεται ενώπιον του Δικαστηρίου, όταν έχει ασκηθεί αναίρεση, πρέπει να κατατεθεί πριν από τη λήξη προθεσμίας τριών μηνών η οποία αρχίζει από την ημερομηνία καταθέσεως του δικογράφου της αναιρέσεως. Το Δικαστήριο, αφού ακούσει το Γενικό Εισαγγελέα, αποφαίνεται με διάταξη επί του αν επιτρέπει ή όχι την παρέμβαση.»

Άρθρο 2

Τα πρώην άρθρα 110 μέχρι 113 των «Τελικών διατάξεων» του παρόντος κανονισμού καθίστανται αντιστοίχως άρθρα 124 μέχρι 127.

Άρθρο 3

Οι παραπάνω τροποποιήσεις του κανονισμού διαδικασίας, το κείμενο των οποίων είναι αυθεντικό στις γλώσσες που αναφέρονται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 του κανονισμού διαδικασίας, δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και αρχίζουν να ισχύουν από την επόμενη της δημοσιεύσεώς τους.